

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

साझाकुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakuranews.com

मनहरीबाट गाँजा बोकिरहेको

अवस्थामा चारजना पक्राउ

हेटौंडा, २५ असोज/मकवानपुरको पश्चिमी क्षेत्रस्थित मनहरी गाउँपालिकाबाट प्रतिबन्धित लागुऔषध गाँजा बोकिरहेको अवस्थामा चारजनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । पक्राउ पर्ने चा जना नै अतिसमान्तकृत चेपाङ समुदायका छन् । मकवानपुर प्रहरीले १ सय ५० किलो लागुऔषध गाँजासहित चारजनालाई पक्राउ गरेको जानकारी दिएको छ । प्रहरीले कैलाश गाउँपालिका-७ बस्ने ३० वर्षीय रामशरण चेपाङ, सोही ठाउँका १९ वर्षीय विश्वराम चेपाङ, ५६ वर्षीय कमानसिं चेपाङ र कृष्णबहादुर प्रजाललाई पक्राउ गरेको हो । बुधवार राती मनहरी गाउँपालिका-७ रमोलीमा खटिएको प्रहरीटोलीले गस्ती गर्दै जानेक्रममा उनीहरूलाई गाँजासहित पक्राउ गरेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरका प्रहरीप्रवक्ता डिएसपी लक्ष्मी भण्डारीले जानकारी दिए । प्रहरीले घटनाबारे अनुसन्धान गरिरहेको जनाएको छ । मकवानपुर लागुऔषध गाँजा उत्पादनका लागि चर्चित छ । गाँजा ओसारपसार गरेको आरोपमा राक्सिराङ र कैलाशमा धेरै युवा कारागारमा सजाय कटाइरहेका छन् ।

पशुपतिनाथका विद्यार्थीलाई नियमितताका लागि साइकल

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २५ असोज/मनहरी-४ ज्यामिरेकी सुजाता खड्काले दैनिक २ घण्टाको पैदलयात्रा गरी विद्यालय आउने र घरजाने समय बचत हुने कुराले खुशी लागेको छ । बिहीवार विद्यालयले साइकल दिएपछि कक्षा १० मा अध्ययनरत सुजाताको एक घण्टा भन्दा बढी समय बचत हुने भएको छ । विद्यालय आउने र जाने समय बचेपछि आगामी दिनमा त्यो समय पढाइमा लगाउन पाइने भएको छ । मनहरी-४ स्थित चुवार पाखाका प्रमोद मोक्तान (कक्षा १०) लाई पनि विद्यालयले उपलब्ध गराएको साइकलले विद्यालय आउने जाने समय बचेको छ । प्रमोदलाई पनि विद्यालयले दिएको साइकलले समय बचत हुने र पढाइमा थप समय दिन पाउने भएपछि खुशी लागेको छ ।

सुजाता र प्रमोद जस्ता पशुपतिनाथ माविका एक सय १५ जना विद्यार्थीले बिहीवार साइकल पाएका छन् । विद्यालयले टाढाबाट पैदल आउनुपर्ने विद्यार्थीलाई समय बचत गर्नका लागि साइकल उपलब्ध गराएको हो । विद्यालयले बस संचालन गर्ने सोच बनाएको थियो तर, बस संचालनमा धेरैखालका चुनौती देखिएपछि विद्यालय बसको विकल्पमा साइकल वितरण गरिएको विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष माधव गौतमले बताए । बिहीवार विद्यालयमा आयोजित कार्यक्रममा बागमती प्रदेशका सामाजिक विकासमन्त्री कुमारी मोक्तानले विद्यार्थीलाई साइकल वितरण गरेकी हुन् । विद्यार्थीहरूले साइकल पाएपछि खुशी लागेको छ ।

कक्षा ६ देखि १० सम्म अध्ययन गर्ने ११५ जना विद्यार्थीलाई साइकल वितरण गरेको हो । विद्यालयले बस संचालन गर्ने सोच बनाएको थियो तर, बस संचालनमा धेरैखालका चुनौती देखिएपछि विद्यालय बसको विकल्पमा साइकल वितरण गरिएको विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष माधव गौतमले बताए । बिहीवार विद्यालयमा आयोजित कार्यक्रममा बागमती प्रदेशका सामाजिक विकासमन्त्री कुमारी मोक्तानले विद्यार्थीलाई साइकल वितरण गरेकी हुन् । विद्यार्थीहरूले साइकल पाएपछि खुशी लागेको छ ।

प्रधानाध्यापक भानुभक्त आचार्यले जानकारी दिए । यो साइकल सही रूपमा उपयोग गर्न आग्रह गर्दै प्र.आचार्यले विद्यार्थीको समय बचत हुने, सीप सिक्ने, शारीरिक स्वस्थता कायम गर्ने, पैसा बचत गर्ने जस्ता फाइदा लिन विद्यार्थीलाई आग्रह गरे । साइकल दुरुपयोग भएमा थाहा हुनेबित्तिकै विद्यालयले फिर्ता लिनसक्ने चेतावनी पनि प्र.आचार्यले दिएका छन् । मनहरी-४ का वडाध्यक्ष प्रकाश थापाको अगुवाइमा प्राप्त १० लाख रूपैयाँ बजेटबाट ११५ थान साइकल खरिद गरी वितरण गरिएको हो । वडाध्यक्ष थापाले विद्यालय आउजाउ गर्न एक घण्टाभन्दा बढी पैदल हिंड्नुपर्ने बाध्यता भएका विद्यार्थीका लागि यसबाट सहजता पुग्ने विश्वास व्यक्त गरे । कार्यक्रममा गाउँशिक्षा प्रमुख प्रदीप पराजुली, पूर्ववडाध्यक्ष धुब खड्का, विव्स पूर्वअध्यक्ष र।महरि बिष्टलगायतले साइकलको सही उपयोग गरी बालबालिकाको शिक्षा अर्जमा सुधार गर्न आग्रह गरेका छन् ।

मानसिक रोगीको उपचारलाई अस्पतालमा २५ शैयाको मनोचिकित्सा वार्ड

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २५ असोज/हेटौंडा अस्पतालमा मानसिक रोगबाट प्रभावितको उपचारका लागि मनोचिकित्सा वार्ड सञ्चालनमा ल्याइएको छ । वार्डको विहीवार बागमती प्रदेशका स्वास्थ्यमन्त्री उत्तम जोशीले उद्घाटन गरेका छन् ।

मदन भण्डारी स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानद्वारा सञ्चालित हेटौंडा अस्पतालले मानसिक रोगबाट प्रभावित बिरामीहरूलाई लक्षित गरी २५ बेडको मनोचिकित्सा वार्ड सञ्चालनमा ल्याएको छ । वार्ड उद्घाटन गर्दै मन्त्री जोशीले हेटौंडा अस्पताललाई प्रदेशकै उत्कृष्ट अस्पतालका रूपमा विकास गरिने प्रतिबद्धता जनाए । 'मानसिक स्वास्थ्यका कारण आत्महत्या बढेकाले यसको न्यूनिकरणका लागि उपचारसेवा थप गर्नुपर्नेको उनको भनाई छ । प्रतिष्ठानका उपकुलपति विश्वराज जोशीले अस्पतालमा मानसिक स्वास्थ्यको उपचार थप गरिएको र अन्य सेवा पनि थप गर्ने योजनामा अस्पताल प्रशासन रहेको जानकारी दिए । मनोचिकित्सा वार्ड संचालनमा आएपछि महगो मूल्यमा निजी स्वास्थ्य संस्थामा उपचार गर्नुपर्ने समस्या हट्ने बताइएको छ । प्रतिष्ठानका रजिष्ट्रार राजेश प्रसाईले यसअघि ओपीडीबाटै

मानसिक समस्या भएका बिरामी उपचार गरिदै आएकोमा वार्ड संचालन पछि उपचार गर्न सहज हुने बताए । अस्पतालको पुरानो भवनमा महिला र पुरुषलाई छुट्टाछुट्टै २५ शैया क्षमताको मनोचिकित्सा वार्ड सञ्चालनमा आएसँगै मकवानपुरसँगै आसपासका बिरामीलाई सहज हुने भएको छ । गत असारबाट हेटौंडा अस्पतालमा एकजना मनोरोग विशेषज्ञ नियुक्त भइ ओपीडी मार्फत सेवाप्रवाह गर्दै आएको अस्पताल प्रशासनले जनाएको छ । हाल सेवा विस्तार गरी आकस्मिक र बिरामी भर्ना सेवासमेत सञ्चालन सुरु भएको हो । वार्ड सञ्चालनका लागि एकजना विशेषज्ञ चिकित्सक नियुक्त भइसकेको र थप एकजना विशेषज्ञ चिकित्सकका लागि आवेदन खुला गरिएको छ । अस्पताल व्यवस्थापन समितिबाट ५ लाख रूपैयाँ खर्च गर्ने योजना अनुसार व्यवस्थापकीय काम भइरहेको प्रसाईले बताए । प्रतिष्ठानमा हाल पढाइ भइरहेको विषयका साथै चालु आर्थिक वर्षबाट एमडी साइक्याटिक वा मानसिक रोग विशेषज्ञको लागि शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालनको तयारी भइरहेको छ । आगामी आर्थिक वर्षदेखि हेटौंडा अस्पतालमा ३ जना मनोचिकित्सक नियुक्त गरी मकवानपुरका विभिन्न पालिकामा शिविरका रूपमा मनोचिकित्सा सेवाप्रवाह गर्ने योजना रहेको प्रसाईले बताउनुभयो । प्रतिष्ठानको प्राविधिक सहयोगमा हेटौंडामा रहेको मानवसेवा आश्रममा ३० शैया क्षमताको मानसिक स्वास्थ्य पुनर्स्थापना केन्द्र स्थापनाको तयारी समेत भइरहेको छ । अस्पतालले मानसिक स्वास्थ्य उपचारका लागि २ बजेदेखि ५ बजेसम्म विस्तारित ओपीडी सेवा संचालन गर्ने जनाएको छ ।

मकवानपुरमा एकैदिन १३ जनामा डेंगु संक्रमण

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २५ असोज/मकवानपुरमा बिहीवार एकैदिन १३ जनामा डेंगु संक्रमण पुष्टि भएको छ । पछिल्लो एक हप्तामा बिहीवार धेरै डेंगुका संक्रमित फेला परेका हुन् । विगत हप्ता दिनदेखि जोर संख्यामा बिरामी भेटिएका थिएनन् । मकवानपुरमा गत साउन १ गतेदेखि बिहीवार दिउसोसम्मको तथ्यांकअनुसार जिल्लामा हालसम्म डेंगु संक्रमितको संख्या ६ सय १३

पुगेको स्वास्थ्य कार्यालय मकवानपुरले जानकारी दिएको छ । बिहीवार हेटौंडा उपमहानगरपालिकामा ६ जना, भीमफेदी गाउँपालिकामा ६ जना, मकवानपुरगढी र मनहरी गाउँपालिकाका एक-एक जनामा डेंगु संक्रमण पुष्टि भएको स्वास्थ्य कार्यालयले जनाएको छ । स्वास्थ्य कार्यालयका अनुसार, जिल्लामा हालसम्म संक्रमित भएकामध्ये सबैभन्दा धेरै संक्रमित हेटौंडा उपमहानगरपालिका रहेका छन् । हेटौंडामा मात्रै हालसम्म ४ सय १० जनामा डेंगु संक्रमण पुष्टि भएको छ । यसैगरी, धाहानगर पालिकाका दुई जना, मकवानपुरगढी गाउँपालिकाका १५ जना, बागमती गाउँपालिकाका २३ जना, मनहरी गाउँपालिकाका ६१ जना, इन्द्रसरोवर गाउँपालिकाका ४ जना, भीमफेदी गाउँपालिकाका ३१ जना, बकैया गाउँपालिकाका १८ जना र राक्सिराङ गाउँपालिकामा २ जनामा डेंगु संक्रमण पुष्टि भएको छ ।

हेटौंडाका माछामासु पसलमा अनुगमन

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २५ असोज/भेटेरिनी अस्पताल तथा पशुसेवा विज्ञकेन्द्र मकवानपुरको नेतृत्वमा बिहीवार हेटौंडाका माछामासु पसलमा अनुगमन गरिएको छ । चाडपर्व नजिकिएसँगै स्थानीय माछामासु पसल अनुगमन गरिएको हो । हेटौंडाको १६ वटा माछामासु पसलमा अनुगमन गर्ने क्रममा प्रतिबन्धित माहुर माछा, अण्डा र मासु जफत गरिएको छ । हेटौंडा-१० बसपार्कमा रहेको राजु फिस सलार्नबाट १६ दशमलव ९ केजी मागुर र खान उपयुक्त नभएको माछा, हेटौंडा-१ मा रहेको रेसु सलार्नबाट अण्डा र प्रतीक मिटसपबाट खानको लागि अनुपयुक्त मासु बरामद गरिएको भेटेरिनी अस्पताल तथा पशुसेवा विज्ञकेन्द्र मकवानपुरका प्रमुख

डा.बज्रकिशोर ठाकुरले जानकारी दिए । अनुगमनका क्रममा मासु पसलले अपनाउनुपर्ने न्यूनतम मापदण्डहरू कमले मात्रै पूरा गरेको, सरसफाईमा ध्यान नदिएको र आवश्यक मापदण्ड पूर्णरूपमा पालना नभएको पाइएको उनले बताए । भेटेरिनी अस्पताल तथा पशुसेवा विज्ञकेन्द्र मकवानपुरको आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को वार्षिक स्वीकृत कार्यक्रमअनुसार गरिएको अनुगमनमा खाद्य तथा गुण नियन्त्रण कार्यालय हेटौंडाका अनुसन्धान अधिकृत विक्रम लिम्बु, हेटौंडा उपमहानगरपालिका, जिल्ला प्रशासन कार्यालय, मकवानपुर उद्योग वाणिज्य संघ, उपभोक्ता हित संरक्षण मञ्च र मासु व्यवसायी संघका प्रतिनिधिको सहभागिता रहेको थियो ।

विकट कैलाशमा बर्थिङ सेन्टर सञ्चालनमा

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २५ असोज/मकवानपुरको विकट मानिने कैलाश गाउँपालिकामा कुनैबेला सामान्य उपचार गर्न सम्भव पनि थिएन । भौगोलिक विकटताले विकासमा आधारभूत संरचनासमेत निर्माण नहुँदा गाउँवासीलाई सहज उपचारमा सकस थियो । विद्युत्समेत नपुगेका कारण भिडियो एक्सरेसमेत नहुने विगतको कैलाशमा हाल उपचार सेवामा निरन्तर वृद्धि पाइरहेको छ । हाल कैलाश गाउँपालिकाले गाउँमै भिडियो एक्सरेसहितको उपचारसेवा प्रदान गर्न बर्थिङ सेन्टर सञ्चालनमा ल्याएको छ । गाउँमै विशेषज्ञ डाक्टर सहित आधुनिक उपकरण उपलब्ध भएपछि सुत्केरी हुनका लागि अब चारघण्टाको कष्टकर यात्रा तय गर्नुपर्ने समस्या हटेको हो । भौगोलिक रूपमा विकट रहेको मकवानपुरको कैलाश गाउँपालिकाले भिडियो एक्सरेसहित बर्थिङ सेन्टर सेवा सञ्चालनमा ल्याएसँगै सुरक्षितरूपमा सुत्केरी हुनका लागि हेटौंडा वा मनहरी जानुपर्ने बाध्यता हटेको हो । गाउँपालिकाले तामलाङ स्थित ७ नम्बर वडामा रहेको डिको स्वास्थ्यचौकीमा यो सेवा सञ्चालनमा ल्याएको छ । बर्थिङ सेन्टरबाट नियमित गर्भपरीक्षण, पोषणको

अवस्था तथा सुरक्षितरूपमा सुत्केरी हुने व्यवस्था मिलाइएको छ । गाउँपालिका अध्यक्ष लोकबहादुर मोक्तानले एक्सरे सहित गर्भावस्था जाँच तथा बर्थिङ सेन्टरको उद्घाटन गरी सञ्चालनमा ल्याएका छन् । उनले उपकरण र विशेषज्ञ डाक्टरको अभावमा सुत्केरी हुने समयमा कसैले पनि ज्यान गुमाउन नपरोस भनेर बर्थिङ सेन्टर स्थापना गरिएको बताए । उनका अनुसार पालिकाको वार्षिक नीति तथा योजनामै समेटेर 'गर्भवतीसँग पालिका प्रमुख' कार्यक्रमअन्तर्गत सेवा सञ्चालनमा आएको हो । यसअघि यहाँका गर्भवती सुत्केरी हुनका लागि हेटौंडा वा मनहरी गाउँपालिका जाने गरेका थिए । भौगोलिक रूपमा विकट र बाटो नहुँदा उनीहरू समयमा धेरै आएको थियो । यस पालिकामा अति सीमान्तकृत चेपाङ र तामाङ समुदायको बाहुल्यता रहेको छ । आर्थिक अभावमा उनीहरूले नियमित

गर्भ परीक्षण नगर्ने भएकाले स्वास्थ्य चौकीमै विशेषज्ञ डाक्टर र भिडियो एक्सरेसहित सेवा सुरु गरिएको वडाध्यक्ष उदास भोल्लेले जानकारी दिए । उनका अनुसार एकैदिन ४० जनासम्म गर्भवतीले स्वास्थ्य परीक्षण गरेका छन् । डा. विदुर भण्डारीको टोलीले गर्भवती महिलाहरूलाई गर्भावस्था परीक्षण गरिने गरेको छ । पालिकाका सबै गर्भवती महिलाले सुरक्षितरूपमा गर्भावस्था जाँच सेवा प्रदान गर्ने गरी हेटौंडा अस्पतालका डा. भण्डारीसँगको सहकार्यमा महिनाको दुईपटक गाउँपालिकामा सेवा दिने गरी तालिका निर्माण गरिएको छ । गाउँपालिकाका स्वास्थ्य संयोजक कृष्णकुमार यादवले पालिकाको २, ३, ५, ८ र ९ नम्बर वडामा यसअघि नै बर्थिङ सेन्टर सञ्चालनमा रहेको जानकारी दिए ।

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी एकै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास भित्र/बाहिर
वायरिङ मर्मत
A/C मर्मत तथा ज्याँस रिफिलिङ
सेन्सरसम्बन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने
डिन्ट, पेन्ट, प्लाष्टिक/ज्याँस/इलेक्ट्रिक वेल्डिङ
ठायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्ने काम मेसिनबाट
इन्जिनसम्बन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd.

हेटौंडा, चौकीटोल,
सम्पर्क नं.: ०५७-५९०३३३

राजाकुरा
हाम्रो कुरा

अपारदर्शी स्थानीय सरकार

स्थानीय तहको निर्वाचनपछि सर्वसाधारण जनताले लामो समयपछि स्थानीय जनप्रतिनिधि पाए । २०५४ मा भएको स्थानीय तहको निर्वाचित जनप्रतिनिधिको पदावधि २०५९ मा सकिएपछि २०७४ सम्म कर्मचारी संयन्त्रले चलाएको थियो । मुलुक संघीय संरचनामा गएपछिको पहिलो निर्वाचन २०७४ मा भएको थियो । यो निर्वाचनपछि गाउँगाउँमा सिंहदरवार भनेर ठूलो नारा लगाइयो । गाउँमा सिंहदरवार आएको आभाष जनताले गरेसँगै विकासले पनि फड्को मार्ने अपेक्षा थियो । तर, जनअपेक्षा अनुरूप साँच्चिकै विकासले फड्को मारेन । पहिलेको स्थानीय निकायमा हुने गरेको भ्रष्टाचारको श्रृंखलाहरू अब दोहोरिदिनु भन्ने अपेक्षा नागरिकले गरेका थिए । स्थानीय निकायमा योजना छनोट गर्दा आवश्यकता र प्राथमिकता हेर्नुभन्दा पनि आफन्त र कार्यकर्तामुखी हुने गरेको आरोप छ । योजना छनोटमा समाजको भौगोलिक, आर्थिक-सामाजिक र नागरिकको आवश्यकता र चाहनाको बीचमा समदूरी कायम गर्नभन्दा पनि निश्चित वर्ग, क्षेत्र र समुदायको प्रभावमा योजना छनोट गर्ने गरेको देखिन्छ । कार्यकर्ता खुशी पार्न जथाभावी योजना छनोट गर्दाको परिणाम अख्तियारमा उजुरीको चाड बढेको हो । हरेक वर्ष अख्तियारमा उजुरीको चाड बढ्दै गएपछि जनस्तरमा निराशाको आकार पनि बढ्दै गएको छ । निर्वाचित जनप्रतिनिधि सेवकको रूपमा भन्दा पनि शासकको रूपमा प्रतुत भएपछि पदीय दुरुपयो पनि बढ्दै गयो ।

गत आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा बागमती प्रदेशभित्र ५ हजार ३ सय ६० वटा उजुरीहरू दर्ता भएको आयोगले जानकारी दिएको छ । आयोगको हेटौडा कार्यालयले अधिल्लो आर्थिक वर्ष २०७८/७९ बाट गत आर्थिक वर्षमा १ हजार ४ सय ४७ मुद्दा जिम्मेवारी सररेर आएको थियो । कुल ६ हजार ८ सय ७ उजुरीमध्ये गत आर्थिक वर्षमा आयोगको हेटौडा कार्यालयले ४ हजार ४ सय २० उजुरी फर्क्यौट गरेको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ । जसमध्ये गत आर्थिक वर्षको ३ हजार ६ सय २८ उजुरी र अधिल्लो आर्थिक वर्षको ७ सय ९२ उजुरी फर्क्यौट भएका छन् । गत आर्थिक वर्षमा कार्यालयले ६४ दशमलव ९३ प्रतिशत उजुरीहरू फर्क्यौट गरेको छ । प्रतिवेदन अनुसार बागमती प्रदेशका स्थानीय तहहरूमा गत आर्थिक वर्षमा मात्र १ हजार ४ सय ४२ उजुरीहरू प्राप्त भएको छ । अधिल्लो आर्थिक वर्षबाट जिम्मेवारी सरका ३ सय ३५ उजुरी सहित कार्यालयलाई स्थानीय तहका कुल १ हजार ७ सय ७७ उजुरी प्राप्त भएकोमा १ हजार १ सय ७१ उजुरी फर्क्यौट गरिएको छ । बागमती प्रदेशका ४ सय ७७ निकायविरुद्ध कार्यालयमा गत आर्थिक वर्षमा उजुरी परेको थियो भने अधिल्लो आर्थिक वर्षबाट ७२ वटा उजुरी जिम्मेवारी सररेर आएको थियो । जसमध्ये कार्यालयले ३ सय ५ वटा उजुरी फर्क्यौट गरेको छ । प्रदेशमा रहेका ३ हजार ४ सय ४१ संघीय सरकारी निकायविरुद्ध कार्यालयमा उजुरी प्राप्त भएको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ । संघीय निकायहरू विरुद्धको १ हजार ४० सहित गत आर्थिक वर्षमा कुल ४ हजार ४ सय ८१ वटा उजुरीहरू प्राप्त भएको थियो । जसमध्ये २ हजार ८९० उजुरी फर्क्यौट गरिएको छ ।

कार्यालयमा प्राप्त कुल २ हजार ३ सय २६ उजुरीमध्ये १ हजार ४ सय ४६ उजुरी प्रारम्भिक छानबीनबाट फर्क्यौट भएका छन् भने १ सय ११ वटा उजुरीपर विस्तृत अनुसन्धान गर्ने निर्णय गरिएको छ । ६ सय १३ उजुरी तामेली, ३ सय ५८ उजुरी एकीकरण गरिएको छ । १ सय ३१ उजुरी आयोगको सम्बन्धित महाशाखामा पठाइएको र २ सय ३३ उजुरीपर कानुनबमोजिम अन्य आवश्यक कारबाहीका लागि विभिन्न निकायमा पत्राचार गरिएको कार्यालयले जानकारी दिएको छ । बुधवार आयोगको कार्यालय हेटौडाको प्रतिवेदन बुझ्दै प्रदेश प्रमुख यादवचन्द्र शर्माले आयोगको सक्रियताले बागमती प्रदेशमा भ्रष्टाचार न्यूनीकरणमा महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको बताए । उनले न्यायमा आधारित समतामूलक, सुशासनयुक्त समाज र राज्य निर्माणमा सहयोग पुग्ने विश्वास व्यक्त गरेका छन् । उनले आयोगको प्रभावकारिता अझै बढाउनुपर्नेमा जोड दिए । आयोगले सम्पादन गरेको प्रदेशभित्रका विषयवस्तु समेटिएको वार्षिक प्रतिवेदनको सारसंक्षेप प्रस्तुत गरिएको हो ।

संसदीय लोकतन्त्रको पक्षमा उभिनुका आधार

मेहराज उदय

नेपालको संविधान, २०७२ निर्माणको आठ वर्ष पूरा भई भर्खरै नवौं वर्षमा प्रवेश गरेको छ । विगतका बलिदानी, शहादत, त्याग, संघर्ष, आन्दोलन र जनताको रगत-पसिनाको परिणामस्वरूप यो संविधान प्राप्त भएको हो । संविधानले मूलतः संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र, धर्मनिरपेक्षता र समानता तथा आंशिक रूपमा समावेशी सिद्धान्तलाई वैधानिकता प्रदान गरेको छ । यो नेपाली जनता र मुलुकका लागि असाधारण उपलब्धि हुन् ।

संविधानको कार्यान्वयन, ऐन-कानूनहरूको निर्माण र अपेक्षित संशोधन आवश्यक छ । भारतका संविधान निर्माता समेत रहेका विद्वान डा. भीम राव अम्बेडकरको शब्दमा संविधान केवल कलकलको कमाजगत मात्रै होइन, यो जीवनको वाहन हो र यसको भावनासँगै सधैं युगको भावना रहन्छ । संविधान भनेको बहुमतको बलमा तत्कालीन समयमा शक्तिमा रहेका स्वार्थ समूहको लेनदेन र स्वार्थमा बन्नुपूर्वक निर्माण गरिने राजनीतिक दस्तावेज हो ।

अतः स्वार्थ र शक्तिशाली समूहको गठन, पतन, विघटन र नयाँ निर्माण भइरहने स्वाभाविक प्रक्रिया भएको हुँदा यो संशोधनीय दस्तावेज हो, हुन्छ । जुन कुनै संविधानले सधैं समयावृत्त संशोधनको अपेक्षा र माग गर्दछ । यो शाश्वत सत्य र कानुनी मात्रै होइन, राजनीतिक बुझाइ हो ।

नेपाल बन्न नसक्नुका धेरै कारण छन् । बस्न लायक देश किन बनाउन सकिन्छ ? अथवा बस्न लायक देश बनाउन के के गर्नुपर्ने ? प्रगतिशील, विकास, समृद्धि, समानता, समावेशिता, न्याय र शान्तिपूर्ण मुलुक बनाउन के के बाधक छन् ? पैसा, निःशुल्क र गुणस्तरीय शिक्षा, सर्वसुलभ र आधुनिक स्वास्थ्य, रोजगारी, शान्ति-सुरक्षा आदि आधारभूत आवश्यकता पूर्ति गर्न सक्ने राज्य निर्माण गर्न सक्ने हो भने, नेपाल बस्न लायक मुलुक बन्छ ।

राज्य व्यवस्था, शासन पद्धति, नीति र नेतृत्व कस्तो भएको अवस्थामा देशको तरक्की सम्भव छ ? कतै देशको शासन प्रणाली, मुलुकको नीति र नेतृत्व नै असफल वा गलत त छैन ? प्रश्न हजार उठाउन सकिन्छ ।

नेपालमा २००७ सालको परिवर्तन पश्चात् नै संसदीय बहुदलीय व्यवस्था प्रयोग गरियो । त्यसबीच शाही पञ्चायत (जुन अवधिमा

बहुदल वर्जित थियो) तथा माओवादी विद्रोह र दरवारका कारण तत्कालीन संविधान र संसदीय प्रजातन्त्र नै संकटमा पर्‍यो । ती संकट र संक्रमणकालीन अवधिमा छिडेर अन्य समयमा मुलुक संसदीय लोकतान्त्रिक पद्धतिमा शासित हुँदै आइरहेको छ ।

संसदीय व्यवस्थाको विरोधी शक्तिहरूको एकत्रीय आरोप छ, नेपाल नबन्नु, असफलतातिर जानु, जातीय, क्षेत्रीय, लैंगिक, वर्गीय, धार्मिक र साम्प्रदायिक विभेद, असमानता, असभ्यताको एक मात्र कारण संसदीय व्यवस्था हो । उनीहरू प्रश्न गर्छन्, संसदीय व्यवस्था कारण होइन भने हालसम्म देश किन बनेन ? विभेद, असमानता, हिंसा, बेरोजगारी, दमन, भोकमरी, अभाव, अस्थिरता आदि कष्टबाट मुक्ति पाउन किन सकिएन ?

यस प्रसंगमा भोल्टेयरको एक प्रसिद्ध भनाइ स्मरणीय हुन सक्छ, 'कोही व्यक्तिको मूल्यांकन उसको जवाफको सङ्ग उसको प्रश्नका आधारमा गर्नु स' सन् १६९४ मा पेरिसमा जन्मिएका भोल्टेयर महान् साहित्यकार हुन् । के संसदीय लोकतन्त्र नै यी सबै समस्याका मुख्य कारण र आधार हुन् त ? सवाल स्वाभाविक नै लाग्छ । यस आलेखमा शासन पद्धति र त्यसमा पनि संसदीय लोकतन्त्रका दृष्टिकोणबाट बहसको थालनी गरिएको छ ।

संसदीय लोकतन्त्र कसरी उतम ?

संसदीय लोकतन्त्र हाम्रो जस्तो विविधतापूर्ण मुलुकमा सबैभन्दा उपयुक्त व्यवस्था हो । लोकतन्त्र, त्यसमा पनि संसदीय लोकतन्त्र । जातीय, क्षेत्रीय, लैंगिक, धार्मिक, आर्थिक विविधता र विभेद समेत रहेको समाज वा मुलुकमा संसदीय व्यवस्थाको विकल्प छैन । संसद जनताको सार्वभौमसत्ता र राष्ट्रको सार्वभौमिकता प्रयोग गर्ने संस्था हो ।

नेपालमा संसदलाई सत्ता, स्वार्थ र कमिसनको गोलचक्रमा फसाइयो । संविधान बमोजिमको आम निर्वाचनबाट गठन भएको संसद (संघीय र प्रदेश दुवै) को पहिलो कार्यकाल समाप्त भई दोस्रो संसद गठनको पहिलो वर्ष अन्त्यको चरणमा पुगिएको छ । संविधान कार्यान्वयनका निमित्त निर्माण गरिनुपर्ने सय भन्दा बढी कानूनका मस्यौदा संसदमा अल्पपारिएका छन् । अझै कति कानूनका सम्बन्धमा छलफल, बहस नै भएका छैनन् ।

संविधानले संविधान घोषणाको ३ वर्षभित्र सबै ऐन, कानूनको अनिवार्य निर्माणको संवैधानिक सुनिश्चितता गरेको छ । तथापि संघीय सरकार, संसद संविधान कार्यान्वयनका निमित्त ऐन, कानून निर्माण गर्न इच्छुक र इच्छाहरू अभिव्यक्त भइरहेको छैन । निराशा यस कारण पनि छ कि, पुराना दलको गैरजिम्मेवार हर्कतभन्दा पुष्कल भूमिका नयाँ अतिरिक्त दलहरूको समेत देखिँदैन । सामान्यतया संसदीय व्यवस्थामा बहुमत प्राप्त दलले सरकार सञ्चालन गर्छ । संसदको त्यो कार्यकालभरि अन्त दलहरू निर्वाचन

परिणामले निर्धारण गरिदिएको हैसियत अनुसार संसदमा प्रतिपक्षको भूमिका निर्वाह गर्छन् । अर्को निर्वाचनसम्म हैसियत अनुसार भूमिका निर्वाह गर्नु र सरकारको गुण र दोषका आधारमा समर्थन वा विरोध गर्नु प्रतिपक्षी दलको संवैधानिक, नैतिक र राजनीतिक कर्तव्य एवं दायित्व दुवै हुन् । तथापि हाम्रो संसदमा कुनै एक दलको स्पष्ट बहुमत प्राप्त भएन ।

यस्तो अवस्थामा पहिलो दलको नेतृत्वमा तेस्रो र अन्य दलहरूको समर्थनमा सरकार गठन गरिनु संसदीय परम्परा, मान्यता बमोजिम न्यायोचित हुन्थ्यो । किनभने दोस्रो दल सशक्त प्रतिपक्षी हुँदा संसदमा सरकारलाई जिम्मेवार बनाउन बलियो भूमिका खेल्छ । विडम्बना नेपालमा कमजोर तेस्रो दलको नेतृत्वमा सरकार गठन हुन पुग्यो । जसका कारण प्रधानमन्त्रीलाई सधैं सत्ता गठबन्धनको दबाव र स्वार्थको फन्कटमा फस्नुपर्ने बाध्यताले उम्कनै नदिने अवस्था छ ।

त्यसको प्रत्यक्ष प्रभाव संसद र संसदको विजनेसमा पर्न गएको स्पष्ट छ । त्यसमाथि संसदमा प्रमुख प्रतिपक्षी दलको नेता समेत रहेका केपी ओली र उनले नेतृत्व गरिरहेको दल नेकपा एमालेको गैरजिम्मेवार र असंसदीय चरित्र एवं व्यवहारको चपेटामा संसद पर्ने गरेको छ । ज्ञातव्य छ, एमाले एकै कार्यकालमा दुई पटक असंवैधानिक संसद विघटन गर्ने र कुठ्ठापूर्वक विना कारण लामो समयसम्म संसद अवरोध गरी चल्न नदिने गैरजिम्मेवार दल हो ।

कांग्रेसलाई भने सत्ताका निमित्त जे पनि गर्ने स्वधोषित अधिकार छ । कांग्रेसलाई हरेक अलोकतान्त्रिक, असंसदीय र कतिपय गैर संवैधानिक समेत काम र व्यवहार गरेर भए पनि सत्तामा टाँसिनु छ । र, ती हर्कत कांग्रेसले गरेको हुँदा स्वाभाविक र लोकतान्त्रिक भएको मान्यता पाउने गरेका थुप्रै उदाहरण देखिँदै आइएका हुन् ।

त्यसैले संसदीय व्यवस्थाका कारणले होइन, बरु दल र उसका अक्षम नेतृत्वका कारण संसदीय लोकतन्त्र परिणामहीन र असफलता उन्मुख देखिएको चाहिँ सत्य हो । अब यसको अर्को पाटो पनि खोली । कतिपयलाई लाग्छ, संसदीय व्यवस्था नै गलत छ । त्यसको सट्टा प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी राष्ट्रपति रहने व्यवस्थामा जाऔं । विशेषतः डा. बाबुराम भट्टराईको परम्परागत मान्यता छ, प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी र समानुपातिक संसद । यो सबैभन्दा अर्थहीन, असफल र व्यर्थको विकल्प हो ।

पहिलो कुरा प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी रहने व्यवस्था गरिनुमा केवल बाह्यदलहरूको सयौं वर्ष एकल राज चल्नेछ । दलित, आदिवासी जनजाति, महिला, मधेशी, गैरहिन्दु समुदायको कुरा छाडौं, खस, नेवार समुदायको समेत प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी राष्ट्रपति बन्ने हैसियत छैन । कार्यकारी नभए पनि पूर्ण समानुपातिक

संसद हुन्छ भन्ने तर्कमा पनि दम छैन । किनभने प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी रहने व्यवस्थामा व्यक्ति नागरिक (जनता होइन) द्वारा प्रत्यक्ष निर्वाचित भएका हुन्छन् । संसदीय व्यवस्थामा जस्तो संसदमा बहुमत पुऱ्याउनुपर्ने र अन्यथा सरकार ढल्ने भय उसलाई हुँदैन ।

संसदीय व्यवस्थामा कार्यकारी अर्थात् प्रधानमन्त्री संसदप्रति जिम्मेवार हुने हुँदा निरंकुश हुनबाट रोक्छ । प्रधानमन्त्री गैरजिम्मेवार भए भने संसदद्वारा उनलाई पद मुक्त गरी नयाँ सरकार गठन गर्ने विकल्प बाँकी रहन्छ । त्यसैले प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी रहने र पूर्ण समानुपातिक संसदको औचित्य छैन । बरु संसदीय व्यवस्थामा पूर्ण समानुपातिक संसद जरूरी छ ।

विडम्बना नेपालमा कमजोर तेस्रो दलको नेतृत्वमा सरकार गठन हुन पुग्यो । जसका कारण प्रधानमन्त्रीलाई सधैं सत्ता गठबन्धनको दबाव र स्वार्थको फन्कटमा फस्नुपर्ने बाध्यताले उम्कनै नदिने अवस्था छ । त्यसको प्रत्यक्ष प्रभाव संसद र संसदको विजनेसमा पर्न गएको स्पष्ट छ । त्यसमाथि संसदमा प्रमुख प्रतिपक्षी दलको नेता समेत रहेका केपी ओली र उनले नेतृत्व गरिरहेको दल नेकपा एमालेको गैरजिम्मेवार र असंसदीय चरित्र एवं व्यवहारको चपेटामा संसद पर्ने गरेको छ । ज्ञातव्य छ, एमाले एकै कार्यकालमा दुई पटक असंवैधानिक संसद विघटन गर्ने र कुठ्ठापूर्वक विना कारण लामो समयसम्म संसद अवरोध गरी चल्न नदिने गैरजिम्मेवार दल हो ।

कांग्रेसलाई भने सत्ताका निमित्त जे पनि गर्ने स्वधोषित अधिकार छ । कांग्रेसलाई हरेक अलोकतान्त्रिक, असंसदीय र कतिपय गैर संवैधानिक समेत काम र व्यवहार गरेर भए पनि सत्तामा टाँसिनु छ । र, ती हर्कत कांग्रेसले गरेको हुँदा स्वाभाविक र लोकतान्त्रिक भएको मान्यता पाउने गरेका थुप्रै उदाहरण देखिँदै आइएका हुन् । त्यसैले संसदीय व्यवस्थाका कारणले होइन, बरु दल र उसका अक्षम नेतृत्वका कारण संसदीय लोकतन्त्र परिणामहीन र असफलता उन्मुख देखिएको चाहिँ सत्य हो । अब यसको अर्को पाटो पनि खोली ।

कतिपयलाई लाग्छ, संसदीय व्यवस्था नै गलत छ । त्यसको सट्टा प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी राष्ट्रपति रहने व्यवस्थामा जाऔं । विशेषतः डा. बाबुराम भट्टराईको परम्परागत मान्यता छ, प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी र समानुपातिक संसद । यो सबैभन्दा अर्थहीन, असफल र व्यर्थको विकल्प हो । पहिलो कुरा प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी रहने व्यवस्था गरिनुमा केवल बाह्यदलहरूको सयौं वर्ष एकल राज चल्नेछ । दलित, आदिवासी जनजाति, महिला, मधेशी, गैरहिन्दु समुदायको कुरा छाडौं, खस, नेवार समुदायको समेत प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी राष्ट्रपति बन्ने हैसियत छैन । कार्यकारी नभए पनि पूर्ण समानुपातिक

अन्त्यमा, संविधान नमान्ने शक्तिको पनि अधिकार व्यवस्था गरेको छ हाम्रो संविधानले । किनभने यो लोकतान्त्रिक संविधान हो । हो, लोकतन्त्रमा गैरलोकतान्त्रिक शक्तिहरूको हक सुरक्षित राखिएको हुन्छ । उदाहरण हामीसँगै छन् । जस्तै, कथित वैज्ञानिक समाजवादीहरू र पूर्व दरबारिया पश्चगामी शक्तिहरू । दुवै शक्तिबीच मूलतः एक समानता छ, दुवै गैरलोकतान्त्रिक हुन् र यो संविधानको विघटन वा अन्त्य चाहन्छन् । लोकतन्त्रका लागि संविधान बचाऔं । (सभातः अनलाइनखबर)

सामाजिक सञ्जालका अन्धभक्तबाट बिथोलिएको सदरूभाव

राजेन्द्र किराती

नेपालमा पछिल्लो समय सामाजिक सद्भावमाथि प्रश्न उठ्न थालेको छ । विगत लामो समयदेखि बहुजातीय, बहुभाषिक, बहुधार्मिक तथा बहुसांस्कृतिक समुदायहरू अन्तर्घुलित भएर बसेका छन् । तर पछिल्लो समय हाम्रो सामाजिक सद्भाव बिग्रिन थालेको आभाष हुन्छ । यसै क्रममा नेपालगञ्जमा हिन्दु र मुस्लिमहरूबीच मुठभेडको अवस्था सिर्जना भएको छ । त्यहाँ निषेधाज्ञासमेत जारी गरियो ।

केही समयअघि धरानमा गोरू काटेर खाँदै गरेको भिडियो सार्वजनिक भएपछि स्थिति निकै तरङ्कित भएको थियो । यसविरुद्ध विभिन्न हिन्दु सनातन धर्मावलम्बीहरूले गम्भीर आपत्ति जनाइसकेको छ । गत भाद्र ९ गते पहिचान पक्षधरहरूले धरानमा कोशी प्रदेश नाम खारेजीका लागि बृहत् विरोध प्रदर्शन र अन्तर्क्रिया गर्ने पूर्वनिर्धारित कार्यक्रम थियो । तर यता गोरू काण्ड सतहमा आइसकेपछि भने हिन्दुवादीहरूले त्यही दिन धरानमा विशाल 'नीली' र विरोध प्रदर्शनको कार्यक्रम गर्ने निर्णय गरे । तब धरानको स्थिति जटिल मोडमा पुग्यो । यही गाम्भीर्यतालाई मध्यनजर राख्दै सबै राजनीतिक दल र नागरिक समाजहरूले शान्ति र सद्भाव जतालीहरू आयोजना गरे । देश-विदेश, सरकार र साधरण नागरिक सबैको ध्यान धरानतिर खिचियो । कतिपय भने भाद्र ९ गते धरानभरी निषेधाज्ञा नै जारी गर्नुपर्ने दुःखद र बाध्यतामक अवस्था सिर्जना भयो ।

वस्तुतः पछिल्लो समय हाम्रो समाज अलि बढी अराजक, अलि बढी इमोसनल, अलि बढी साम्प्रदायिक, अलि बढी धार्मिक अलि अलि बढी क्षेत्रीयतावादी हुँदै गएको छ । यस्तो मनोविज्ञानको विकास अंशमा, भावनामा वा कसैलाई सही र स्वादिलो भए पनि समग्र नेपाली समाजको स्वार्थबाट हेर्दा गलत हुन्छ । यसरी शीघ्र तरङ्कित र इमोसनल प्रतिक्रियासँगै सामाजिक सद्भाव नै खलबलिनै अवस्थासम्म आइपुग्नुमा कुन कुन पक्ष जिम्मेवार छन् भन्ने सन्दर्भमा तल चर्चा गरिएको छ ।

सञ्जालमा आधारित धारणा

पछिल्लो समय कुनै पनि वस्तु, सत्ता र व्यक्तिप्रति धारणा बनाउन दस्तावेज अध्ययन गर्नु पर्दैन । भेटेर प्रत्यक्ष दोहोरो कुराकानी गरेर सत्यतथ्य पत्तो लगाउनु पर्दैन । वस्तुगत आधार र प्रमाण पनि जरूरी हुँदैन । विवादित सवालमा दुवै पक्षलाई राखेर छलफलसँगै छानबिन पनि गर्नु पर्दैन । यसका लागि आम सामाजिक सञ्जालमा जे बगिरहेको छ त्यही नै सत्य, यथार्थ र निर्णायक हुन थालेको छ । वस्तुतः सामाजिक सञ्जालमा बग्ने सबै कुरा सत्य नै हुन्छ भन्ने हुँदैन । यसमा आवाफुनो स्वार्थ, चाहना र इच्छाहरू अभिव्यक्त भइरहेको छ । रिस, राग, ईर्ष्या र अन्तर्विरोधहरू पोखिएको हुन्छ । धेरै जसो कुरा कसैद्वारा निर्देशित, परिचालित र प्रायोजित हुने गर्दछ । तर अधिकांश सञ्जाल प्रयोगकर्तालाई यो सच्चाइको न्यूनतम ज्ञान छैन । सामाजिक सञ्जालमा अभिव्यक्त हुने चोटिलो, घोटिलो, स्वादिलो र पेचिलो उतेजना र भावनामा ठूलो हिस्सा तरङ्कित भइरहेको छ । यस्तो रवैजाले कसैलाई अतिरिक्त रूपमा फाइदै फाइदा र हर्षोल्लास होला तर यसले अन्ततः सही गन्तव्यमा पुऱ्याउँदैन ।

वस्तुतः हाम्रो समाजलाई राजनीतिक-वैचारिक आयामले नेतृत्व गरिरहेको छैन । विचार सिद्धान्तद्वारा निर्देशित समाज भनेको सचेत, स्पष्ट र अटल हुन्छ । भड्काव, वहकाव र भिडिया स्टन्टवाजी सजिलै बुझ्ने हैसियत राख्छ । उनीहरूलाई निश्चित राजनीतिक, वैचारिक स्कुलिङ हुन्छ । विधि र प्रक्रिया थाहा हुन्छ । यसमा कुनै पनि वस्तु वा व्यक्तिलाई द्वन्द्वान्तरक नजरबाट हेरिन्छ । आधारभूत अधिकारको हस्तक्षेप चेत राख्ने गरिन्छ । निरपेक्ष निषेध वा विरोध गरिँदैन ।

शिशु भावनामा होइन सोचेर सुकृबुझसहित समर्थन, विरोध, क्रिया र प्रतिक्रिया अभिव्यक्त गरिन्छ । तर राजनीतिक-वैचारिक कीले नेतृत्व नगरेको समाज तथ्य घटनामा भन्दा पनि सामाजिक सञ्जालजन्म्य हल्ला र प्रचार बाजीको पछि पछि दौडिरहेको हुन्छ । रूपवादी माहोल, आडम्बर र ढोंग हावी हुन्छ । यस्तो वस्तुगत धरातलमा समाजको ठूलो हिस्सा बहकिने, बर्गालिने, भड्किने अति भावनामा तरङ्कित र उतेजित हुने गर्छ । उनीहरूको मनोविज्ञान सुहाउँदो भाष्यहरू सिर्जना गरिन्छ । साथै उतेजित विषयवस्तु पस्किने गरिन्छ । तब स्थिति भनै विकराल र अराजक हुँदै जान्छ ।

वैदेशिक स्वार्थ

नेपाल पछौटै अर्थराजनीतिक उत्पादन सम्बन्ध भएको मुलुक हो । तर भूमण्डलीकरणसँगै विकास भएको विज्ञान र प्रविधिका कारण आम उपभोगवादी सोच भने विकसित मुलुकहरूको नागरिकको भन्दा अझ बढी देखिन्छ । यस्तो मुलुकमा दलाल पुँजी उत्पादन हावी हुन्छ । दलाल पुँजीवाद हावी भएको समाजमा वैदेशिक हस्तक्षेप र पड्यन्त्र अनौठो हुँदैन । त्यसैले नेपालको हरेक मुद्रामा धेरैथोर प्रत्यक्ष र परोक्ष हस्तक्षेप गरिरहेकै हुन्छ । हस्तक्षेपको नवऔपनिवेशिक शृंखलामा उनीहरू असाध्यै छुप भेषमा आउने गर्दछ । त्यस कारण आजका कतिपय हस्तक्षेप धेरैले अनुभूति नै गर्न सक्दैन । हाम्रै आन्तरिक भ्रगडा र द्वन्द्व भनेर उनीहरूलाई भन्न अनुकूल बनाइदिने गर्दछ । यसमा रूपमा आन्तरिक द्वन्द्व जस्तो देखिए पनि सारमा वैदेशिक रणनीतिक हस्तक्षेप निर्णायक हुने गर्दछ ।

तर वास्तविकता धेरै भिन्न छ । हाल भारतमा भाजपाको सरकार छ । यो हिन्दुवादी सरकार हो । भारतीय हैकम र दादागिरी भोग्ने तपाईं हामी धेरै छौं । अहिले नै ऊ ज्ञानी भइसक्यो भन्ने बुझाइ गलत हो । यस्तो हेपाह प्रवृत्ति बोकेको ठूलो छिमेकी मुलुकले नेपाल जस्तो सानो र कमजोर स्रोतसाधन भएको मुलुकमा यस्तो बेला कुन कुन कोणबाट पकड जमाउन सकिन्छ भनेर सोच्नै भन्न सकिन्न । उसले नेपाललाई हिन्दु राज्य बनाउन सबैखाले चलखेल गरिरहेको बुझ्न कठिन छैन । आज धेरैले यसको प्रभाव वा दुष्प्रभावको अनुभूति नै गर्न थालेका छन् । यो क्रम अझ बढ्दै जाने सम्भावना देखिन्छ । उता पश्चिमा शक्ति र भाजपा बीच त्यति राम्रो सम्बन्ध त छैन । तर बढ्दो चिनियाँ प्रभावका कारण पश्चिमाहरूलाई पनि नेपालमा अस्थिर धरातल चाहिएको सत्य हो । यस्तो वस्तुगत धरातलमा उनीहरूलाई पनि जातीय, धार्मिक, साम्प्रदायिक तथा सांस्कृतिक भड्कावजन्म गतिविधि अनुकूल हुने देखिन्छ । किनभने अतिथर ताकै बहानामा साम्राज्यवाद घुस्दै आएको तितो इतिहास जगजगैर छ ।

रक्षतात्मक राजनीतिक गुद्दा

वस्तुतः विदेशी शक्तिकेन्द्रहरूलाई हस्तक्षेपका लागि अनुकूल धरातल भनेको आन्तरिक द्वन्द्व नै हो । यसका लागि उनीहरूले

राजनीतिक अन्तर्विरोधलाई पहिलो अस्त्र बनाउँदै आएको देखिन्छ । उदाहरणका लागि राजवादी र गणतन्त्रवादी अनि समाजवादी र पुँजीवादी बिचको द्वन्द्वमा आफ्नो स्वार्थ सिद्ध गर्ने । तर पछिल्लो समय सबै राजनीतिक पार्टीहरूले संसदीय चुनौती साम्यदिशा अङ्गीकार गरेपछि भने राजनीतिक भ्रगडाको चखिलो मसला कमजोर भएको छ । कम्युनिस्ट र गैरकम्युनिस्ट भनेर भिडाउने अवस्था छैन । अर्थात् सामान्य अन्तरद्वन्द्व भए पनि राजनीतिक-वैचारिक आधारले वारपारको लडाईं लडाउने अवस्था छैन । यस्तो बेला द्वन्द्वका अरू विकल्प खोज्ने गरिन्छ । यही मेसोमा उनीहरूले अरू जातीय, धार्मिक तथा साम्प्रदायिक बाहना खोज्न थालेको अनुमान गर्न सकिन्छ ।

दलीय आग्रह-पूर्वाग्रह

यसरी समाज बहकिएका बेला दलगत आधारले पनि एउटा दलले पहल लिने र अर्को दललाई खुड्ड्याउने वा कमजोर पनि राजनीति संसदीय राजनीतिको जन्मजात विशेषता नै हो । संसदीय राजनीतिमा समग्र रणनीति नै चुनाव केन्द्रित हुन्छ । यो भएपछि कसरी अर्को दललाई कमजोर बनाउन सकिन्छ र आफ्नो दलको विजय सुनिश्चित गर्न सकिन्छ भन्ने बाहेक अरू सवाल गौण हुन्छ । यसमा मुद्दाका आधारमा, सही र गलतको आधारमा, अग्रगामी र पश्चगामीको आधारमा अनि बहुसंख्याको अल्पसंख्याको हित र स्वार्थका आधारमा समर्थन र विरोधको आधारमा अति बहुसंख्याको अनुभूति नै गर्न थालेका छन् । तब त्यहाँ सही र गलत राजनीतिक विचारबारे बहस छलफल हुँदैन । अर्को दललाई खुड्ड्याएर आफ्नो पकड बलियो बनाउने भन्ने मात्र हुन्छ । परिणामतः त्यहाँ राजनीतिक पद्धति र संस्कृति गौण हुन्छ । इमान जमान र नैतिकता हुँदैन । सिर्जनशील, रचनात्मक र सकारात्मक सहयोग, सुझाव र परामर्श हुँदैन । सकारात्मक दृष्टिकोण राख्ने संस्कृति नै नामेटको अवस्थामा पुग्छ । जुनसुकै अवस्थामा पनि निरपेक्ष नकरात्मकताले घर गरिरहेको हुन्छ । कतिपय भने आफ्नो स्वार्थ सिद्ध हुन्छ भने गलतलाई सही भन्ने, गलत कार्य गर्न उक्साउनेसम्मका निकट हर्कत सामान्य भइरहेको छ । यो दुःखद विडम्बनाको कुरा हो । त्यसैले पछिल्ला घटनालाई मलजल पुग्नुमा निकट दलीय स्वार्थ पनि जिम्मेवार रहेको छ । (सभातः रातोपाटी)

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

मकवानपुर प्रहरी

एम्बुलेन्स सेवा

प्रहरी कन्ट्रोल:	१००	नेपाल रेडक्रस:	५२०७११, ९८५५०२८९२२
जिल्ला ट्राफिक:	५२०५९९	हेटौडा अस्पताल:	५२०३०५
वडा प्रहरी:	५२०२९९	परिवार नियोजन संघ:	५२०७४५, ९८५४०१४००
पशुपतिनगर इलाका:	५२०५९८	मनहरी रेडक्रस:	९८५१०५८२१
पाल्पा इलाका:	६२०५६७	छतिवन रेडक्रस:	९८६१९२३११
मनहरी इलाका:	९८५५०९१६१	भीमफेदी रेडक्रस:	६२०६९९
इलाका फापरखारी:	६२१९८०	पाल्पा रेडक्रस:	९८५४२०७४०१
इलाका भीमफेदी:	६९१४६२	बबुबासाही रेडक्रस:	९८५४३०२९८४
इलाका टिान:	९८५५२९९३८१	सहकारी अस्पताल:	०५७-५२४८८९, ९८५५६९९१५४
चौकीटोल चौकी:	९७४२५५५०१	बसामाडी एम्बुलेन्स:	९८५५२९७५७९
चित्लाङ चौकी:	९८२०००	बाण्यन:	१०१
चौघडा चौकी:	९८४४०५४६०४	बाल हेल्थलाइन नेपाल:	१०९८
नेवारपानी चौकी:	९७५५०००२९९	माइती नेपाल:	५२१०५०
फाखेल चौकी:	९८५५२९३१९८	अपाङ्ग बाल अस्पताल:	९८५५२९६४४५
पदमपोखरी चौकी:	९८४५०९९७८९	सार्वजनिक हितको लागि	राजाकुरा राष्ट्रिय दैनिक

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८० असोज २७ गते शनिवार १४ अक्टोबर २०२३ । औंसी, आश्विन कृष्णपक्ष । जलगा ११४३ ने.सं. । सूर्योदय ६:०३, सूर्यास्त ३:३५ । विश्व गुणास्तर दिवस

आजको राशिफल

मेघ	: त्रासमय दिन हुनेछ	
-----	---------------------	--

इजरायलबाट यसरी फर्किए २५३ जना नेपाली

‘सिनेमाघर एप’मा सुपरहित फिल्मको लर्को, दर्शमा ‘जारी’

काठमाडौं/युद्धस्त बनेको इजरायलबाट २५३ जना नेपाली नेपाल वायु सेवा निगमको नाइएन-एलजेड एअरबस ३३० विमानबाट स्वदेश फर्किएका छन्। उनीहरू राति साढे १ बजे त्रिभुवन विमानस्थलमा अवतरण गर्नेछन्।

द्वन्द्वग्रस्त गाजासँग सीमाना जोडिएको इजरायलको दक्षिणी क्षेत्रमा शनिवार बिहानदेखि हमास समूहको आक्रमण सुरु भएपछि त्यहाँ रहेका नेपाली विद्यार्थीहरू अलपत्र परेका थिए। हमास समूहको आक्रमणमा परेर दश जना नेपाली विद्यार्थीको मृत्यु भएको थियो भने एक जना विद्यार्थी अझै सम्पर्कविहीन छन्। आक्रमण सुरु भएपछि उनीहरूलाई त्यहाँबाट सुरक्षित ठाउँमा स्थानान्तरण गर्नसमेत हम्मे परेको थियो। नेपाली विद्यार्थीले आफू असुरक्षित रहेको भन्दै सुरक्षित स्थानमा सार्न आग्रह गरेको करिब चार दिनपछि मात्रै उनीहरूलाई पूर्ण रूपमा उद्धार गरिएको थियो।

सहभागी हुन त्यहाँ पुगेका कृषि विज्ञान अध्ययनरत २६५ जनाभन्दा बढी नेपाली विद्यार्थी सो क्षेत्रमा फसेका थिए।

परराष्ट्रमन्त्री साउद नेतृत्वको संयन्त्र र मन्त्रालयको समन्वयमा इजरायली सुरक्षाकर्मीको सहयोग लिएर नेपाली विद्यार्थीलाई युद्धग्रस्त क्षेत्रबाट तेल अबिबलगायत सुरक्षित स्थानमा सारिएको थियो। सुरक्षित स्थानमा सारिए पनि युद्ध थप चर्किरहेका कारण उनीहरू स्वदेश फर्किन चाहेका थिए।

सुरक्षित स्थानमा राखिए पनि नेपालीहरूले आफूमाथि खतरा रहेको भन्दै नेपाल फिर्ता ल्याउनका लागि दबाव सिर्जना गरेका थिए। त्यसपछि सरकारले त्यहाँ रहेका नेपाली नागरिकलाई स्वदेश फिर्ताका लागि अनलाइन फर्म खुला गरेर दर्ता प्रक्रिया सुरु गरेको थियो।

बिहीबारसम्म करिब चार सयजना नेपालीले स्वदेश फिर्ताका लागि नाम दर्ता गराए पनि शुक्रबार बिहान इजरायल उडेको नेपाल वायुसेवा निगमको विमानमा २५३ जना मात्रै फर्किएका छन्।

विमानको सीमित सिट क्षमताका कारण सबैलाई एकैपटक नेपाल ल्याउन नसकिएको परराष्ट्र मन्त्रालयले जनाएको छ। साथै, कतिपयले फर्किने विषयमा पुनर्विचार समेत गरेका कारण नाम दर्ता गराएका जति सबै फर्किने सम्भावना कम रहेको इजरायलको तेल अबिबलमा रहेको नेपाली राजदूतावासले जनाएको छ।

साथै, मृत्यु भएका १० जनाको शव ल्याउन भने समय लाग्ने देखिएको छ। इजरायलमा रहेको नेपाली राजदूतावासका अनुसार शवको पोस्टमार्टमलगायत कानूनी प्रक्रिया पूरा गर्न समय लाग्ने भएका कारण शव ल्याउन समय लाग्ने देखिएको हो।

इजरायल सरकारले शव हस्तान्तरण नगरेसम्म ल्याउन नमिल्ने भएका कारण अझै समय लाग्ने परराष्ट्र मन्त्रालयकी प्रवक्ता सेवा लम्बाले बिहीबार नियमित पत्रकार सम्मेलनमाफत जानकारी दिइन्। नेपाल फर्किन चाहेका नागरिकलाई स्वदेश ल्याउनका लागि परराष्ट्रमन्त्री एपी साउद आफैं बिहीबार बिहान नेपाल वायुसेवा निगमको विमानबाट इजरायल पुगेका थिए। उनलाई इजरायली विदेश मन्त्रालयका चिफ अफ प्रोटोकल र नेपाली राजदूत कान्ता रिजालले स्वागत गरेका थिए।

इजरायलमा मन्त्री साउदले त्यहाँको विदेश मन्त्रालयका उच्च अधिकारीहरूसँग भेट गरेका थिए। परराष्ट्रमन्त्रीको सचिवालयका अनुसार इजरायली अधिकारीले नेपाली नागरिकको सुरक्षामा कुनै कमी हुन नदिने र स्वदेश फर्किन चाहनेहरूलाई पनि आवश्यक सहयोग गर्ने प्रतिबद्धता जनाएका छन्।

इजरायलको तेल अबिबल विमानस्थलमा करिब दुई घण्टा समय खिताएको नेपाल वायु सेवा निगमको विमान २५३ जना नेपाली बोकेर राति साढे १ बजे त्रिभुवन विमानस्थलमा अवतरण गर्ने भएको छ।

समन्वय संयन्त्रमाफत उद्धार मृतकका परिवारलाई राहत घोषणा

उता आक्रमण सुरु भएपछि प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डको अध्यक्षतामा नेपाल सरकार मन्त्रपरिषदको आर्कस्मिक बैठक बसेर परराष्ट्रमन्त्रीको नेतृत्वमा समन्वय संयन्त्र गठन गरेको थियो। परराष्ट्रमन्त्री एनपी साउद नेतृत्वको उक्त संयन्त्रले इजरायलमा रहेका नेपालीहरूको उद्धार, मृतकको पहिचान र नेपाल फिर्तालगायत विषयमा समन्वय गरेको थियो।

परराष्ट्रमन्त्री साउदले यस विषयमा प्रतिनिधिसभा र संसदको अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध तथा पर्यटन समितिमा गएर समेत जानकारी दिएका थिए। यसै नेपालस्थित इजरायली राजदूतसँग पनि परराष्ट्र मन्त्रालयले यस विषयमा निरन्तर छलफल गरेको थियो।

उनीहरूको उद्धारका लागि प्रधानमन्त्रीले मन्त्रपरिषदको विशेष बैठक राखेका थिए भने सर्वदलीय बैठक समेत बोलाएर यस विषयमा जानकारी गराएका थिए। अन्य राजनीतिक दलले समेत सरकारलाई नेपाली नागरिकको उद्धारमा हिलाइ नगर्न सुझाव दिएका थिए।

घटनाक्रमसँगै परराष्ट्रमन्त्री साउदले मंगलबार इजरायली समकक्षी एनी कोहेनसँग टेलिफोन माफत कुराकानी गरेका थिए। आक्रमणमा परी नेपाली नागरिकको

मृत्यु भएको र त्यहाँ रहेका थप नागरिकको सुरक्षाको बन्दोबस्त मिलाउने विषयमा उनीहरूबीच कुराकानी भएको थियो।

परराष्ट्रमन्त्रीको सचिवालयका अनुसार इजरायली अधिकारीहरूले आफ्नो मुलुक संकटग्रस्त अवस्थामा रहेको भए पनि विदेशी मुलुकका हरेक नागरिकको सुरक्षामा कुनै कमी हुन नदिने बताएका छन्।

साथै, मृत्यु भएका नेपाली नागरिकको शव प्रक्रिया पुऱ्याएर नेपाल पठाउने र अन्य नागरिकको सुरक्षा बन्दोबस्तमा समेत ध्यान दिइरहेको आश्वासन उनीहरूले दिएका छन्।

बुधबार बसेको मन्त्रपरिषद् बैठकले मन्त्री साउदलाई चार्टर्ड उडानबाट इजरायल पठाएर उद्धार तथा कूटनीतिक समन्वय गर्न जिम्मेवारी दिएको थियो। सोही निर्णयानुसार मन्त्री साउद बिहीबार बिहानै विमानमाफत इजरायल पुगेका थिए। मन्त्रपरिषदले इजरायलबाट नेपाल फर्किन चाहने नेपालीहरूको खर्च सरकारले व्यहोर्ने निर्णय गरेको थियो।

उक्त बैठकअघि प्रधानमन्त्री प्रचण्डले संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्री सुदन किराती र वायु सेवा निगमका प्रमुखलाई बोलाएर उद्धार उडानका लागि विमानलाई इजरायल पठाउने व्यवस्था गर्न निर्देशन दिएका थिए।

परराष्ट्र मन्त्रालयले पहिलोपटक इजरायलमा रहेका विद्यार्थीहरूको मात्र उद्धार गरिने जनाएको छ। इजरायलमा मृत्यु भएका नेपालीका परिवारलाई नेपाल सरकार र विभिन्न प्रदेश सरकारहरूले छुट्टैछुट्टै राहतको घोषणा गरेका छन्।

नेपाल सरकारले गत सोमबार बसेको मन्त्रपरिषद् बैठकले मृतकका परिवारलाई प्रतिपरिवार १० लाख रुपैयाँ राहत उपलब्ध गराउने निर्णय गरेको थियो।

मधेश प्रदेशले धनुषाका मृतकको परिवारलाई पाँच लाख रुपैयाँ, त्यस्तै कर्णाली प्रदेशले उक्त प्रदेशका एक मृतकको परिवारलाई तीन लाख रुपैयाँ, सुदूरपश्चिम सरकारले उक्त प्रदेशका सात मृतकका परिवारलाई प्रतिपरिवार दुई लाख रुपैयाँका दरले राहत उपलब्ध गराउने निर्णय गरेका छन्।

(स्रोत: अनलाइनखबर)

काठमाडौं/कोरोना महामारीभन्दा अघि नेपाली निर्मातालाई आम्दानीका लागि हल, युट्युब र विदेश प्रदर्शनको मात्र भर थियो। सीमित मात्रामा ओटीटी प्लेटफर्म भए पनि यसतर्फ दर्शकको उत्तिधेरै आकर्षण थियो। मेकअपले पनि यसलाई गम्भीर रूपमा लिएका थिएनन्। तर, कोभिडमा ओटीटीप्रति विश्वमै क्रैज बढ्यो। र, 'आइसियूमा रहेको नेपालको ओटीटी प्लेटफर्म 'सिनेमाघर एप' पनि चम्कियो।

यतिबेला नेपालको 'नम्बर वान' ओटीटीको रूपमा स्थापित यो एपमा सुपरहित फिल्मको लर्को लाग्न थालेको छ। 'जय भोले', 'कबड्डी ४', 'महापुरुष'पछि अब एपमा यो वर्षको ब्लकबस्टर फिल्म 'जारी' पनि रिलिज हुने भएको छ। दर्शको अवसर पारेर घटस्थापनाको दिन अर्थात् असोज २८ गते 'सिनेमाघर एप'मा फिल्म रिलिज हुन लागेको हो। हलमा हेर्न उल्टेका दर्शकलाई यो राम्रो मौका हुनेछ।

एपका सीइओ सागर खरेले दर्शकलाई दर्शको उपहार स्वर्ण फिल्म रिलिज गर्न लागेको जानकारी दिए। यो फिल्मले हलमा जस्तै एपमा पनि उल्लेख्य दर्शक पाउनेमा उनी विश्वस्त छन्। गत भदौमा रिलिज भएको 'महापुरुष'ले राम्रो दर्शक पाइरहेको अवस्थामा एपले 'जारी' रिलिज गर्न लागेको हो। सीइओ खरेले सिनेमाघर एपमा दर्शकहरूले यो फिल्मको सर्वाधिक हिमाङ्ग गरेको बताए।

हलमा १७ करोडमाथिको कलेक्सन गरेको फिल्मलाई उपेन्द्र सुब्बाले निर्देशन गरेका हुन्। लिम्बू समुदायमा प्रचलित जारी प्रयालाई मियो बनाएर प्रेमकथा वाचन गरिएको यो फिल्ममा दयाहाङ राई, भदौमा रिलिज भएको 'महापुरुष'ले राम्रो दर्शक पाइरहेको अवस्थामा एपले 'जारी' रिलिज गर्न लागेको हो। हलमा हेर्न उल्टेका दर्शकलाई यो राम्रो मौका हुनेछ।

के सौगातलाई लिएर 'पशुपति प्रसाद ३' बन्छ ?

काठमाडौं/२०७२ सालमा प्रदर्शनमा आएको 'पशुपति प्रसाद' नेपाली फिल्मकै लागि एउटा 'माइलस्टोन' मानिन्छ। दृश्यभाषादेखि कलाकारको अभिनयसम्म, हरेक हिसाबमा फिल्म उत्कृष्ट ठहरिएको थियो। यो फिल्मले एउटा 'आइकनिक' क्यारेक्टर समेत जन्मायो, 'भम्भे डन'। जबकि, फिल्ममा यो पात्र सहायक मात्र थियो। र, चरित्रको हिसाबले नकारात्मक। तर, दर्शकलाई यही पात्र 'प्रिय' बनायो।

सात वर्षपछि त्यही भम्भे डन पात्रमा केन्द्रित भएर सिक्केल बनेको छ, 'पशुपति प्रसाद २ : भम्भे डन'। काल्पिक ४ गते फूलपातीबाट प्रदर्शन हुन लागेको फिल्ममा अभिनेता विपिन कार्की नै भम्भेको भूमिकामा छन्। अघिल्लो थ्रिलरमा उसलाई कार्यक्रमा पत्रकारले सोधेको प्रश्नमा निर्देशक दीपेन्द्र के. खनालले यो फिल्म सफल भएर दर्शकहरूले माग गरेको अवस्थामा तेस्रो सिक्केल पात्र निर्माण हुनसक्ने बताए।

उनले भने, 'हामीलाई

उनजस्तै यसपटक सौगातको चरित्रलाई स्थापित गर्न खोजिएको देखिन्छ। कतै यो 'पशुपति प्रसाद'को तेस्रो सिक्केल बनाउने सकेत त होइन ? सोमबार टुलर सार्वजनिक कार्यक्रमा दुईटा टिम पनि नभए कसरी सिक्केलमा भने अभिनेता सौगात मल्ललाई भिडाइएको छ, जुन मधेशी चरित्र हो।

फिल्मको टुलरमा सौगातलाई दिइएको महत्त्व हेर्दा भम्भे

'पाट टू' बनाउन त ७ वर्ष लाग्यो। तेस्रो सिक्केलको बारेमा त के भन्न सकिन्छ ? तर, के हो भने भम्भे डनको एरियामा निर्हुँ खोज्ने कोही त आउनुपर्ला नि। नत्र फुटबल खेलमा दुईटा टिम पनि नभए कसरी खेल्ने ? त्यही भएर सौगात मल्लको क्यारेक्टर आएको हो। दोस्रो थ्रिलरलाई दर्शकले अत्याधिक माया गरेर तेस्रो सिक्केलको माग गर्नुभयो भने त्यो पनि आउनसक्छ ।'

ओलीसँग मिलेर शेखरले कोशीमा गरेको 'विद्रोह'

विराटनगर/ने कपा एमालेका ३९ प्रदेशभा सदस्यको समेत समर्थनमा नेपाली कांग्रेसका प्रदेशभा सदस्य केदार कार्कीले कोशी प्रदेशको मुख्यमन्त्रीमा दाबी गरेका छन्।

सत्ता गठबन्धनको तर्फबाट माओवादी केन्द्रका संसदीय दलका नेता इन्द्र आइबोले पनि मुख्यमन्त्रीमा दाबी पेश गरेका छन्।

बिहीबार अपराह्न माओवादी दल नेता आइबोले सत्ता गठबन्धनमा रहेका चार दलका संसदीय दलका नेताको समर्थन लिएर प्रदेश प्रमुख कार्यालय पुगेका थिए। आइबोले त्यहाँबाट ननिस्कदै कांग्रेस प्रदेशभा सदस्य कार्की कांग्रेसका ८ र एमालेका ३९ सहित ४७ सांसदको हस्ताक्षरसहित पुगे। प्रदेश प्रमुखसभामा दाबी पेश गरेपछि प्रदेश सांसद कार्कीले भने, 'संवैधानिक १६६(५) र सर्वोच्चको संवैधानिक इजलासको नजीरलाई सट्टायोग गरेको हुँ।' यो विद्रोह हो भन्ने प्रश्नमा उनले सरकार गठनबारे कांग्रेसको कोशी प्रदेश संसदीय दलले कुनै निर्णय नगरेर सदस्यहरूलाई व्यक्तिगत निर्णय लिन छाडेकाले 'काँग्रेसभित्र वा अर्को' (सत्ता गठबन्धन) भित्रको विद्रोह होइन, भनेका छन्।

काँग्रेस नेताहरूले भने यसलाई डा. शेखर कोइरालाले एमाले अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीसँग मिलेर पार्टी नेतृत्वविरोध गरेको 'विद्रोह' मानेका छन्। यसले कांग्रेसको आन्तरिक जीवनमा पार्ने प्रभाव भने आगामी घटनाक्रमहरूमा भर पर्छ।

ओली र शेखरको समझदारी सर्वोच्चको आदेशसँगै अल्पमतको सरकार बनाएका एमाले

संसदीय दलका नेता हिबमतकुमार कार्कीले २० असोजमा मुख्यमन्त्रीबाट राजीनामा दिएसँगै कांग्रेसमा संसदीय दलका नेता उद्वेग थापाको विकल्प खोज्नुपर्ने मत चर्केसँग उठेको थियो। डा. शेखर कोइराला निकट केदार कार्की, संस्थापन पक्षकै अमृत अर्याल, कृष्ण सिटौला निकट भीम पराजुली लगायतका नेता सत्ता गठबन्धनबाट मुख्यमन्त्रीको आकांक्षी थिए।

महामन्त्री गगनकुमार थापा र विश्वप्रकाश शर्मा लगायतले संस्थागत रूपमै एमालेसहितको सरकार बनाउनुपर्ने मत राखे। सभापति देउवा त्यसमा तयार भएनन्, बरु राप्रपाको समर्थन जुटाएर गठबन्धनकै सरकार बनाउने नीति लिए।

राप्रपाले संसदीय दलका नेता थापालाई समर्थन नगर्ने प्रष्ट संकेत गरेपछि डा. शेखरले केदार कार्कीलाई मुख्यमन्त्रीमा अघि सार्ने प्रस्ताव गरें। देउवाले प्रधानमन्त्री एवं माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डतिर देखाए प्रचण्डले यो पटक कोशीको मुख्यमन्त्री आफ्नो दलले पाउनुपर्ने मत राखे।

अनि देउवाले भनिदिए, 'दलको नेता फेर्नेतिर नलागी, गठबन्धन तोड्नेतिर पनि नलागी।' यसबाट शेखर कोइराला हतास भए। किनकी १४औं महाधिवेशनमा बनाएको आफ्नो समूहमा पछिल्लो समय देउवासँग मिल्थो भन्ने आरोप खेप्दै आएका थिए। एकातिर महामन्त्री गगनकुमार थापा लगायतका नेताहरूको विश्वास जितेर नेता बनिरहन हम्मे परेको थियो। अर्कातिर देउवाको व्यवहार यस्तो थियो। त्यसैले उनले एमाले अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीसँग मिलेर नेतृत्वविरोध विद्रोह गर्ने बाटो उतिकै छ।

(स्रोत: अनलाइनखबर)

बेलायत जान चाहेका नर्सलाई भाषाको मापदण्डले सकस

काठमाडौं/रोजगारीका लागि बेलायत (यूके) जान नेपाली नर्सहरूलाई कागजात पुऱ्याउनै सकस ल्याएर देखाएको छ। वैदेशिक रोजगार विभागले आवश्यक कागजात पछि लिने गरी आवेदन माग गर्दा ६६८ जनाले नाम दर्ता गराए पनि न्यून संख्याका नर्सले मात्रै माग अनुषको कागजात पूरा गर्न सकेका छन्।

बाँकी अवधिमा आवश्यक कागजात पूरा गर्ने संख्या भने न्यून हुने देखिएको अधिकारीहरू बताउँछन्। वैदेशिक रोजगार विभागका निर्देशक गोपालराज तिमल्सिनाका अनुसार बिहीबार दिउँसोसम्म ४२ जनाले मात्रै कागजात पेश गरेका छन्।

२ काल्पिकसम्मको समय तोकिएकाले सबै कागजात सहित अन्तिम आवेदन पेश गर्न केही दिन भने बाँकी छ। 'आवश्यक कागजात नपुगेसम्म आवेदन सबमिट हुँदैन', तिमल्सिनाले भने।

अधिकांश नर्सलाई भाषाको मापदण्ड पूरा गर्न समस्या देखिएकाले कसैले मात्रै कागजात पेश गर्न सकेको विभागका अनुमान छ। नेपाल र यूकेबीच भएको समझदारी अनुसार आवेदन दिन कम्तीमा ३ वर्षको नर्सिङ कोर्स फीसीएल नर्सिङ वा बीएन सर्सको शैक्षिक योग्यता हासिल गरेको हुनुपर्छ। दुई वर्षको कार्य अनुभव (वर्किङ एक्सपेरियन्स) पनि अनिवार्य रूपमा पेश गर्नुपर्छ।

नर्सहरूले इन्टरन्याशनल इडिलिश ल्याङ्ग्वेज टेस्टिङ सिस्टम (आईईएनटीएस) मा कम्तीमा ७ अंक ल्याउनुपर्ने हुन्छ। राइटिङ, स्पिकिङ, लिस्निङ र रिडिङ गरी चारखाले मापदण्डमा अंक दिइने

आईईएनटीएसमा राइटिङ बाहेक सबैमा ७ अंक आउनुपर्ने हुन्छ। मापदण्ड अनुसार राइटिङमा भने ६.५ मात्र पर्ने देखिएको छ। नर्सले युकै जानका लागि भाषामा योग्य मानिन्छन्।

'उहाँहरूमा अंग्रेजी भाषाको समझा खटिँक्यो देखिन्छ। धेरैले आईईएनटीएसमा ७ अंक नल्याएको कारण आवश्यक कागजात पेश गर्न सकेका छैनन्' तिमल्सिना पेश गर्न सकेका नर्सले मात्र २०१९ बाट लगातार दुई वर्षको कार्य अनुभवको माग गर्दछ। कार्यअनुभव नभएको कारण कागजात पेश गर्न नसकिएको केहीको गुनासो छ।

तर कतिपयको कार्यअनुभव पुग्न केही समय मात्रै बाँकी रहेको र भाषा परीक्षा दिन बाँकी रहेकाले पनि फर्म नबुझ्नेको हुनसक्ने तिमल्सिनाको भनाइ छ।

हाललाई 'पाइलिटिङ' का रूपमा नेपालबाट १०० जना नर्सहरूलाई पठाउने गरी नेपाल र यूकेबीच समझौता भएसँगै गत जुलाई २० मा आवेदन माग गरिएको थियो। आवेदन भर्नाका लागि ९० दिनको समय दिइएको थियो।

तिमल्सिनाका अनुसार अन्तिम म्याद २ काल्पिकसम्म पेश भएका आवेदनमा केही कागजात पूरा नभए थप तीन दिनको समय दिइनेछ। त्यसपछि उक्त आवेदनको सूचीको विवरण नेपालले ब्रिटेनको डिपार्टमेन्ट अफ हेल्थ एन्ड सोसियल केअर (डीएचएससी) मा पठाउने छ। उनीहरूले नर्सको योग्यता, क्षमता र अनुभवको मूल्यांकन गरेर सूची नेपालमा पठाउने तालिका छ।

उक्त सूचीमा परेका नर्सको मात्रै अन्तर्वार्ता हुने र

छनोटमा भएका नर्स मात्रै यूके जान पाउने निश्चिक तिमल्सिना बताउँछन्। 'डीएचएससीले पठाएको सूचीमा परेको नर्स मात्रै अन्तर्वार्तामा समावेश हुन पाउनेछन्' उनले भने, 'अन्तर्वार्ताका लागि नेपाल र डीएचएससी प्रतिनिधि पनि रहनुहुनेछ।'

छनोट भएर गएका नेपाली नर्सले तीन महिनाको एउटा तालिम लिनुपर्नेछ। उक्त तालिमबाट योग्य बनेपछि मात्र नेपाली नर्सहरूले त्यहाँका स्वास्थ्य संस्थामा काम गर्न पाउने नियम छ। त्यस अवधिमा पनि उनीहरूले पारि श्रमिक भने पाउनेछन्।

नेपाली नर्सहरूले पनि ब्रिटेनमा दर्ता भएपछि त्यहाँका 'र जिस्टर्ड' नर्स' बराबरको तलब पाउनेछन्। सम्झौता अनुसार उनीको तलब वार्षिक २७ हजार पाउन्ड (करिब साढे ४३ लाख रुपैयाँ) देखि ३२ हजार पाउन्ड (करिब साढे ५१ लाख रुपैयाँ) सम्म पाउन सक्छन्। त्यसबाहेक र उनीहरूले २७ दिनको वार्षिक र सार्वजनिक विदाहरू पाउनेछन्।

नर्स पलायनले नेपालमा विन्ता भविष्यको सुनिश्चितता, पेशाको सम्मान र व्यक्तिको आत्मसम्मान हुने ठाउँ खोज्नु अहिले नेपाली नर्सको बाध्यता बन्न थालेको छ। ठूलो मात्रामा नेपाली नर्सहरूलाई विदेश पठाउँदा नेपालमै नर्सको अभाव हुनसक्ने सरोकारवालाको चिन्ता छ। नेपालबाट यूकेमा नर्सहरू पठाउने कुरामा सरकारी निकायले गर्ने आन्तरिक छलफलहरूमा नेपाल नर्सिङ काउन्सिल नेपाल नर्सिङ संघ, स्वास्थ्य मन्त्रालयले असहमति राख्दै आएको छ।

(स्रोत: अनलाइनखबर)

रेखाको दाबी- 'मैले बनाएका फिल्ममध्ये 'उपहार' सबैभन्दा राम्रो'

काठमाडौं/एक समय नेपाली फिल्ममा बलशाली उपस्थिति जनाएकी रेखा थापा २०७५ सालमा आएको फिल्म 'मालिका'पछि राजनीतिमा बढी सक्रिय भइन्। रा्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीको महाधिवेशनमा महामन्त्री पदमा उठिन्। यसपछि उनले सोही पार्टीबाट संघीय निर्वाचनमा मोरङ क्षेत्र नं. ३ बाट सांसद पदमा उम्मेदवारी दिएकी थिइन्। अब उनी ५ वर्षपछि फिल्म निर्माण र अभिनयमा फर्किएकी छन्।

उनको निर्माणसँगै मुख्य भूमिका रहेको फिल्म 'उपहार'को यतिधेरै अन्तिम चरणमा छायांकन भैरहेको छ। र, यसै वर्ष रेखा आमा बन्ने तयारीमा समेत छिन्। गर्भमा बच्चा हुँदैरहेका पनि उनले रातिदिन नभनि फिल्मको छायांकन गरिरहेकी छन्। यो फिल्मलाई लिएर उनी आत्मविश्वासी र उत्साहित देखिन्छन्। आफूले पहिला बनाएका फिल्मभन्दा यो सबैभन्दा राम्रो रहेको उनको दाबी छ।

अभिनेत्री थापाले फिल्मिखबरसँग भनेकी छन्, 'फिल्म एकदमै राम्रो बनेको छ। मैले बनाएका मध्ये सबैभन्दा राम्रो फिल्म नै यही हो। फिल्मले उठाएको विषयवस्तु पनि राम्रो छ। हामीले सानोमा हेर्ने नेपाली फिल्ममा समाजको केटा हुने गर्थ्यो। प्रेम, द्वन्द्व, हाँसो, रोदन सबै हुन्थ्यो। 'उपहार' हेर्दा त्यो महसुस हुनेछ।' फिल्ममा आफूले निभाएको भूमिका पनि पृथक रहेको उनले बताएकी छन्।

'उपहार'लाई आगामी माघ २६ गते प्रदर्शन गर्ने तयारी भैरहेको छ। दर्शको पूर्णमात्रा एउटा गीत रिलिज गरेर प्रदर्शन मिति घोषणा गर्ने योजनामा निर्माण टिम छ। 'भिगेदाउ'का निर्देशक ज्ञानेन्द्र देउजाको निर्देशन रहेको फिल्ममा बेनिशा हमाल, पूजा शर्मा, मुकुन्द भुवालको पनि अभिनय छ। ज्ञानेन्द्र र रेखाबीच यसअघि 'हिफाजत', 'देवर बाबू' जस्ता सुपरहिट फिल्ममा सहकार्य भैसकेको छ।

के तपाईं फोटो कपी प्रिन्टर मेसिन किन्दै हुनुहुन्छ ?

Brother, Canon, HP, Sharp, Ricoh, Epson, Kyocera, Lexmark

टोनर रिफिलिङ्ग, प्रिन्टर, कम्प्युटर, फोटोकपी लगायतको सर्विस छिटो छरितो र भरपर्दो रूपमा गर्नुभई दुक्क हुनुहोस्।

Printer Shop
The complete office solution
Contact No. 9845292140,
057-527041, Schoolroad, Hetauda-4
tonerhouse_htd@yahoo.com

